

IK VERTREK... NAAR FRANKRIJK

Blijspel in drie bedrijven

door

ANNE TERWISSCHA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IK VERTREK... NAAR FRANKRIJK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

Aaf - De vrouw van Bert (v)

Bert - De man van Aaf (m)

Rolf - De zoon van Aaf en Bert (m)

Merlijn - Hippië, de man van Luna (m)

Luna - Hippië, de vrouw van Merlijn (v)

Vlinder - De dochter van Merlijn en Luna (v)

Oma - De moeder van Luna (v/m)

Monsieur Dupont - Franse ambtenaar (spreekt met Frans accent)
(m)

Dick - Zakenman (m)

Kitty - Werknemer van Dick en zus van Aaf (v)

DECOR:

Het toneel is een huiskamer in een Franse Bed & Breakfast. Links is de uitgang naar buiten. Achter is een uitgang naar de privévertrekken van Aaf en Bert. Rechts is een uitgang naar de gastenvertrekken. In de achterwand zit aan de rechterkant een luik of raam dat gesloten kan worden.

In het midden van het toneel staat een eettafel met stoelen. Verdere aankleding naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

(Bert op via achter)

BERT: *(tegen denkbeeldige gasten)* Ah, goedemorgen. Jullie zijn al op, zie ik. Goed geslapen? Ja, het is hier heerlijk rustig op het Franse platteland, hè? Toe, ga zitten. *(schuift stoel terug en denkbeeldige gasten nemen plaats. Aaf komt op via achter, maar Bert merkt dit niet)* Zo, wat kan ik jullie brengen? Croissantjes? Jus d'orange? De koffie loopt dus die kan ik zo brengen. En zal ik een eitje bakken?

AAF: Nog steeds aan het oefenen, Bert?

BERT: Aaf! Ik schrik me dood!

AAF: Ja, je bent het niet gewend om hier mensen te zien, hè? We hebben namelijk nooit gasten.

BERT: Nou, is dat niet wat overdreven?

AAF: *(sarcastisch)* Oh nee, wat stom van me. Natuurlijk hebben we gasten. Ik vergeet die Franse ambtenaar die hier elke ochtend zijn ontbijtje komt halen.

BERT: Hij is een trouwe klant.

AAF: Ja, maar heeft hij al één cent betaald voor al die croissantjes en wijn die hij hier achterover slaat?

BERT: Daar kunnen we hem niets voor berekenen, Aaf. We hebben hem nodig.

AAF: Oh? Waarvoor dan wel?

BERT: Voor de vergunning om deze Bed & Breakfast te mogen runnen.

AAF: En hoelang wachten we al op die vergunning?

BERT: *(aarzelend)* Al een poosje?

AAF: Acht maanden, Bert. We zitten hier al acht maanden. En we hebben nog steeds niks.

BERT: Nee, en daarom kan ik monsieur Dupont niets berekenen. Ik mag hem niet voor zijn ontbijt laten betalen, want dit is officieel geen Bed & Breakfast.

AAF: En daar profiteert die vent dus mooi van.

BERT: Ach, eerdaags komt hij daarmee over de brug. Ik heb daar alle vertrouwen in. Dat soort dingen heeft gewoon wat tijd nodig in Frankrijk. Het gaat hier allemaal niet zo snel als in Nederland.

AAF: Oh, wat ben je toch een stomkop! Die Fransoos houdt je gewoon aan het lijntje! Over een paar jaar hebben we dat ding nog steeds niet. Maar ondertussen zijn we mooi failliet omdat we geen inkomsten hebben. En omdat we elke dag gratis ontbijtjes

weggeven.

BERT: Je moet de zaken niet zo negatief zien.

AAF: En dat durf je tegen mij te zeggen? Luister Bert, tot nu toe ben ik overal in meegegaan. Oh ja, leuk, we zeggen beiden onze baan op en storten ons in het avontuur. We beginnen een Bed & Breakfast in Frankrijk. En weet je wat? We laten de programmamakers van Ik Vertrek ons hele avontuur filmen. Hartstikke leuk. Maar weet je wat de realiteit is, Bert? Wij zitten hier in de shit. Of in de merde, om het verstaanbaar te houden voor de Fransen. En in Nederland lachen de televisiekijkers zich dood om wat wij hebben gedaan.

BERT: Denk je dat nou echt?

AAF: Ik wou dat die programmamakers er nu nog waren. Want dan zou ik een boodschap hebben voor al die mensen die een Bed & Breakfast willen beginnen in het buitenland: 'Doe het niet! Het lijkt een droom maar het is een nachtmerrie.'

BERT: Zodra die vergunning er is...

AAF: Die komt er niet! En al komt die er wel, dan komen hier geen gasten! Heeft er tot nu toe ooit iemand aangebeld om te vragen of ie hier kan overnachten?

BERT: Ach, zodra er wat mond-tot-mondreclame op gang wordt gebracht...

AAF: Wat nou mond-tot-mondreclame? We spreken beiden geen woord Frans! We hebben geluk dat Rolf een aardig woordje Frans spreekt, anders waren we mooi in de aap gelogeed. (*Rolf op via achter*)

ROLF: Hebben jullie het over mij?

BERT: Ja zoon. Je moeder prijst je talenkennis.

ROLF: Zijn jullie weer aan het ruziemaken? Het is elke ochtend hetzelfde.

BERT: Ja, er is niets veranderd aan de situatie.

AAF: Was er ooit maar niets veranderd aan de situatie. Maar nee, het leek meneer een goed idee om een verandering van de omgeving te hebben. Niet meer de drukte van de stad, maar het rustige van het platteland. Maar meneer vergat even dat de rust van het platteland betekent dat er geen mensen zijn. En geen mensen betekent geen gasten, dus geen inkomsten. Oh, ik verlang zo terug naar het stadsleven. Mensen om je heen en winkels op loopafstand. Hier moet ik de koe zelf melken en hopen dat de kippen eieren hebben gelegd.

ROLF: Mama, dat zeg je elke ochtend.

AAF: En elke ochtend is het waar.

BERT: (*zucht*) Weet je Aaf, als het je hier zo tegenstaat, misschien moeten we dan maar terug naar Nederland.

AAF: En hoe had meneer gedacht dat te doen? Elke cent van ons zit in dit huis.

BERT: Komt tijd, komt raad. (*Dupont op via links*)

DUPONT: Bonjour.

AAF: Tot nu toe is die klaploper de enige die op tijd komt. Stipt om negen uur wil hij zijn ontbijtje.

BERT: Aaf, zo kun je niet over hem praten.

AAF: Ach wat, hij verstaat ons toch niet. Net zomin als dat wij hem verstaan. (*glimlachend tegen Dupont*) Zo, ben je daar weer, smerige profiteur? Kom je weer je gratis ontbijtje halen?

DUPONT: (*voor zichzelf*) Elke ochtend praat madam Nederlands tegen mij. Ik versta er geen woord van. Waarom leren ze niet om het mooie Frans te spreken?

AAF: Rolf, vertaal even voor hem wat ik zei.

BERT: Maar niet letterlijk, graag.

ROLF: (*Frans accent*) Maman vraagt of u een ontbijt wilt nuttigen?

DUPONT: Ah non, ik kom u alleen een bonjour wensen.

ROLF: (*Frans accent*) Maar maman staat erop dat u hier uw ontbijt nuttigt.

DUPONT: In dat geval zeg ik geen non. (*gaat aan tafel zitten en doet zijn pet af*)

AAF: Ik hoef niet meer te raden zeker?

ROLF: Hij wil graag een ontbijt.

AAF: Dat dacht ik al. En ik wil wel eens een vergunning krijgen voor deze zaak. Zeg hem dat maar.

BERT: Aaf, je moet de dingen niet zo overhaasten.

AAF: Nee, ik ben er klaar mee. Of hij geeft ons die vandaag nog, of hij blijft maar weg in het vervolg.

BERT: Aaf, doe rustig. Hij verstaat ons misschien niet, maar hij kan wel begrijpen waar we het over hebben.

DUPONT: Oh la la.

AAF: Dan komt hij maar eens over de brug als ie ons zo goed begrijpt, die monsieur oelala.

BERT: Monsieur Dupont heet hij.

DUPONT: Oui?

BERT: Wie? U natuurlijk.

ROLF: Nee pap, oui is Frans voor ja.

AAF: En wat is Frans voor 'Kom op met die vergunning anders stop ik straks dat stokbrood ergens waar de zon niet schijnt'?

BERT: Aaf, haal dat ontbijt nou maar. Rolf en ik regelen het wel.

Mannen onder elkaar.

AAF: Dit is de laatste keer dat ik een ontbijt voor die profiteur haal.
Als je dat maar weet. (*Aaf af via achter*)

ROLF: Ik denk dat ze het nu echt meent, pa.

BERT: Ja, ik ben bang dat ik haar geduld teveel op de proef heb gesteld. Zeg eens jongen, wil jij ook terug naar Nederland?

ROLF: Wie, ik?

BERT: Ja, jij. We hebben je maar als vanzelfsprekend meegenomen naar Frankrijk. En het kwam voor ons mooi uit dat jij de taal spreekt. Maar hoe vind je het hier, eigenlijk? Was je liever thuisgebleven?

ROLF: Goh, daar heb ik nooit zo over nagedacht. Eigenlijk bevalt het me hier uitstekend.

BERT: Weet je het zeker? Mis je je vrienden van thuis niet?

ROLF: Ik heb hier in het dorp al nieuwe vrienden gemaakt. En het lijkt me leuk om in een Bed & Breakfast te werken, zodra we officieel mogen.

BERT: Zeg je dit nu om mij een plezier te doen?

ROLF: Nee, echt niet. Ik vind het hier echt leuk.

BERT: Nou ja, hoe het ook zij, ik denk dat we binnenkort toch terugkeren naar Nederland.

ROLF: Hoezo?

BERT: Sst, ik vertel het je zo. Ik hoor je moeder aankomen. Ze mag nog niets weten, voor als mijn plan mislukt. (*Aaf op via achter met een bord croissants, een fles rode wijn en een glas. Ze zet deze voor Dupont op tafel*)

AAF: (*glimlachend, op vriendelijke toon*) Ik hoop dat je erin stikt, hufteer.

DUPONT: Wat zegt madam?

ROLF: (*Frans accent*) Eh, maman wenst u een bon appetit.

DUPONT: Ah, merci. (*schenkt wijn in, eet, drinkt, vult glas regelmatig bij tijdens de dialoog*)

AAF: Ik hoop dat je letterlijk voor hem vertaald hebt wat ik zei, Rolf.

ROLF: We moeten hem te vriend houden, moeder.

AAF: Nou, mijn vriend is het nooit geweest. (*Aaf af via achter*)

BERT: Ja, het is hoog tijd dat we hier weggaan.

ROLF: Had je nou een plan, zei je?

BERT: Inderdaad, dat wilde ik je vertellen. Het zit zo: ik heb contact met een echtpaar uit Nederland dat graag een huis in Frankrijk wil kopen om een Bed & Breakfast te beginnen of iets soortgelijks.

ROLF: Ik krijg zo langzamerhand het idee dat Frankrijk goudgeld verdient aan dat soort mensen.

BERT: Hoe dan ook, ik heb ze voor ons huis kunnen interesseren.

ROLF: Je bedoelt dat ze ons huis willen kopen?

BERT: Ja. Geweldig hè? Dat betekent dat wij terug kunnen naar Nederland.

ROLF: Maar hoe zit het dan met je droom om hier een zaak te beginnen?

BERT: Ach jongen, na acht maanden zie ik ook wel in dat het nooit gaat lukken. Ik heb me zo vergist in de bureaucratie van dit land.

ROLF: Maar dat echtpaar dan? Dat zit straks met dezelfde ellende als ze dit huis kopen.

BERT: Tja, dat is hun probleem.

ROLF: Maar dat kun je niet maken.

BERT: Waarom niet? Ze hebben mij ook niet gewaarschuwd toen ik dit huis wilde kopen.

ROLF: Ik vind het niet kunnen.

BERT: Dat is dan jammer. Maar we moeten dit huis zien kwijt te raken. En ze zijn al onderweg hier naartoe.

ROLF: Ze zijn al onderweg zelfs?

BERT: Ja, ik verwacht ze eigenlijk vandaag.

ROLF: Er moet toch een andere oplossing zijn. *(Frans accent)* Monsieur Dupont?

DUPONT: Ah oui?

ROLF: *(Frans accent)* Hoe lang moeten wij nog wachten op een vergunning voor deze zaak?

DUPONT: Hoe lang? Niet zo lang meer.

ROLF: *(Frans accent)* Maar wij wachten al acht maanden.

DUPONT: Het is vakantie. Nog een beetje geduld.

BERT: Wat zegt ie?

ROLF: Dat het zo lang duurt omdat het vakantie is.

BERT: Een vakantie van acht maanden? Vraag of ze nog vacatures hebben. Op die manier wil ik ook Franse ambtenaar worden. Geef het maar op Rolf, dat heb ik ook gedaan. We verkopen dit huis aan dat echtpaar en we gaan terug.

ROLF: Ik ben bang dat je gelijk hebt. *(Bert en Rolf af via achter)*

DUPONT: *(heft hen zijn glas na)* Sukkels. Die vergunning komt er nooit. Ik heb het hier veel te goed. *(eet en drinkt verder. Merlijn en Luna op via links. Luna beweegt zich gelijk met zwaaiende armen door de ruimte)*

MERLIJN: Wat is er?

LUNA: Ssst! *(staat stil in het midden, sluit haar ogen en houdt haar armen uitgestrekt)* Oh ja, ik voel het. Alles klopt. Dit is ons plekje. *(opent haar ogen)* Dit is precies goed. Ik houd van de omgeving. Ik houd van dit huis. *(ziet Dupont en slaat haar armen om hem heen)*

Ik houd van de mensen in deze streek.

DUPONT: *(staat verschrikt op)* Pardon?

LUNA: Kijk toch eens. Een echte Fransman. Is hij niet verschrikkelijk schattig? Oh, ik ben verliefd op deze streek. *(wil haar armen weer om hem heen slaan)*

DUPONT: Excuseer. *(vlucht weg via links en laat zijn pet liggen)*

LUNA: Ach wat lief, hij is verlegen.

MERLIJN: Verlegen? Ik denk dat je hem hebt weggejaagd, Luna.

LUNA: Hoe kan dat nou? Ik wilde hem alleen maar liefde geven.

MERLIJN: Sommige mensen kunnen jouw overdosis aan liefde niet aan.

LUNA: Maar jij toch wel, Merlijn?

MERLIJN: Ik kan er niet genoeg van krijgen. Dat weet je, Luna. *(omarmen elkaar)* Maar serieus, Luna. Ik denk dat je je wat moet inhouden bij anderen.

LUNA: Hoezo? Hoe kan ik iemand kwaad doen met liefde?

MERLIJN: We moeten de mensen hier een kans geven om eraan te wennen. Deze Fransman is zich doodgeschrokken. Hij heeft zelfs zijn wijn en croissantjes laten staan. Dat wil wat zeggen.

LUNA: Oh, de stakker. Dat was nou ook weer niet mijn bedoeling.

MERLIJN: Doe eerst maar even kalm aan met de mensen. We willen per slot van rekening de gasten hier niet weggagen als we deze Bed & Breakfast overnemen.

LUNA: Deze Bed & Breakfast? Oh, maar... *(begint rond te lopen)*

MERLIJN: Wat doe je?

LUNA: Ik voel de ruimte. Ik voel wat die wil. Er is hier zoveel meer mogelijk. Ik voel de bedoeling van dit gebouw. Ik voel wat hier kan gebeuren. Ik voel...

MERLIJN: Ja, wat voel je?

LUNA: Waarom maken we er niet meer van dan alleen een Bed & Breakfast? Laten we hier ook workshops geven. Yoga, meditaties, tantra... alles in dienst van de vrije liefde.

MERLIJN: Voel je die mogelijkheden echt allemaal?

LUNA: Jij niet dan? Neem de atmosfeer in je op. *(haalt diep adem)* Wat voel je dan?

MERLIJN: *(haalt diep adem)* Ik voel niks. Ik ruik wel wat. Is deze kamer een oude koeienstal geweest?

LUNA: Oh, jij bent af en toe zo aards.

MERLIJN: Ja, en gelukkig maar. Er moet iemand met beide benen op de grond blijven. Maar wat vind je ervan?

LUNA: Ik vind het een heerlijke plek. Laten we hier gaan wonen.

MERLIJN: Haha, niet zo snel, hè? We moeten eerst de eigenaars

spreken. Ik wil graag weten hoe de tent hier loopt voor we de boel overnemen.

LUNA: Wat maakt dat uit? Wij trekken genoeg mensen aan om hier te komen.

MERLIJN: Ja, jij ja.

LUNA: Wat bedoel je?

MERLIJN: Zoals jij met mensen omgaat is ongekend.

LUNA: (*bezorgd*) Oh, heb ik je verwaarloosd? Weet je wat het is, Merlijn? Ik heb zoveel liefde in mij, dat is allemaal teveel voor één persoon. Ik moet dat met meer mensen delen.

MERLIJN: Dat weet ik, lieverd. Daarom houd ik ook zoveel van jou.

LUNA: Maar ik zal jou nooit vergeten. Jij blijft voor mij nummer één.

MERLIJN: Dat weet ik. Nou vooruit, laten we de eigenaars zoeken.

LUNA: (*gaat naar rechts*) Ik denk dat ze hier zitten. (*Merlijn en Luna af via rechts. Oma en Vlinder op via links*)

VLINDER: Mam! Pap!

OMA: Bedankt dat je me uit de auto geholpen hebt, Vlinder. Waren je ouders maar zo attent.

VLINDER: Die gaan helemaal op in hun eigen wereld. Waar zijn ze? Ze gingen toch hier naar binnen?

OMA: (*kijkt rond*) Dus dit is het, hè? Jullie toekomstige onderkomen?

VLINDER: Ik denk het.

OMA: Het ziet er bekend uit vanbinnen. Net alsof ik het al op televisie heb gezien.

VLINDER: Oma, u kijkt teveel televisie.

OMA: En het ruikt hier muf. Maar dat merk je als tv-kijker nooit.

VLINDER: Ach, aan die lucht wen je snel genoeg.

OMA: Deze lucht went nooit.

VLINDER: Maar blijft u dan bij ons, oma?

OMA: Ik? Van me-lang-zal-ze-leven niet. Ben je betoeterd?

VLINDER: Maar waarom bent u dan meegegaan?

OMA: Om jullie voor een fout te behoeden. Of in ieder geval je ouders. Jij bent verstandig genoeg, maar je ouders fladderen achter elke dwaze inval aan die ze hebben.

VLINDER: Is het zo'n dwaze inval om een Bed & Breakfast in Frankrijk te beginnen? Mij lijkt het een mooie uitdaging.

OMA: Vlinder, kijk je nooit televisie?

VLINDER: Nee, die hebben wij niet. Die willen papa en mama niet hebben. Die doen liever andere dingen.

OMA: Ik kijk wel televisie, en in dit geval is dat maar goed ook. Wat jouw ouders op dit moment doen, zie je op tv in Ik Vertrek. In elke aflevering gaan sukkels een zaak in het buitenland beginnen,

zonder enige voorbereiding. Iedereen denkt dat het van een leien dakje gaat, maar je komt probleem na probleem tegen. Zolang ik er nog ben, voel ik de verantwoordelijkheid om jullie te behoeden voor deze grote fout.

VLINDER: Dat is toch raar, dat u dat op uw oude dag nog doet.

OMA: Inderdaad, maar mijn dochter is helaas nooit volwassen geworden. Die is er heilig van overtuigd dat de kaboutertjes al het werk voor haar doen.

VLINDER: En in de praktijk is het papa die dat voor haar doet. Maar waar zijn ze? Ze zullen toch niet nu gelijk al de overname aan het regelen zijn bij de eigenaars?

OMA: Welnee kind, je moeder kennende ligt die nu in een weiland met een koe te knuffelen. (*Merlijn en Luna op via rechts, ze trekken hun kleren recht*)

LUNA: Hallo, daar zijn jullie al. Hierachter zijn de gastenkamers.

OMA: Moet ik raden wat jullie gedaan hebben?

LUNA: Oh moeder, doe niet zo afkeurend. De tijden zijn veranderd. We hoeven ons niet meer te schamen voor liefde.

OMA: Misschien niet, maar je hoeft er ook niet mee te koop te lopen.

LUNA: Als het aan jou zou liggen, dan zouden vrouwen gesluierd moeten rondlopen.

OMA: En als het aan jou zou liggen, dan zou iedereen in zijn blote kont rondlopen.

LUNA: (*tegen Merlijn*) Hé, dat is een goed idee van moeder. We beginnen een Bed & Breakfast voor naturalisten.

OMA: Je laat het! Als je dat van plan bent, dan neem ik Vlinder gelijk weer mee terug naar Nederland.

MERLIJN: Kalm maar, het is maar een geintje. (*tegen Luna*) Toch?

LUNA: Natuurlijk. Voorlopig, in ieder geval. Maar het behoort zeker tot de mogelijkheden van deze plaats.

MERLIJN: (*tegen oma*) Wat denk je ervan? Ziet er goed uit, hè?

OMA: Ik heb geen idee. Ik heb alleen het stuk van de auto naar hier gezien.

MERLIJN: Je hebt echt wel meer gezien. Ik bedoel de hele omgeving op weg hier naartoe. Het Franse platteland: de rust, het groen, de wijde.

OMA: Ik denk dat ik heb liggen slapen in de auto.

LUNA: Ze wil het gewoon niet zien, Merlijn. Al sinds we van plan zijn om een Bed & Breakfast in Frankrijk te beginnen, heb ik nog geen positief woord van haar gehoord. Soms vraag ik me af of ik werkelijk haar dochter ben.

OMA: Dat treft, want dat vraag ik mij ook geregeld af.

VLINDER: Stop nou met ruziemaken. Ik vind het een mooie omgeving.

LUNA: Kijk, mijn genen zijn tenminste goed terechtgekomen.

OMA: Wacht maar. Jullie trappen net zo makkelijk in de val als al die stakkers die aan Ik Vertrek meedoen. Je bent een keer op vakantie in het buitenland, in een totaal andere omgeving dan thuis. Lekker ontspannen. En dan denk je: was het maar altijd zo. Waarop je het onzalige idee krijgt om een Bed & Breakfast te beginnen, want dan kun je elke dag van die mooie omgeving genieten. En je verwacht dat het niet meer is dan 's ochtends een eitje bakken voor je gasten. Als je al kunt koken. Maar zo gaat het niet in de praktijk. Het is keihard werken. Gasten komen niet vanzelf. En ze hebben altijd wat te zeuren.

LUNA: Jij ook. Hoe vaak hebben we dit verhaal al gehoord? Honderd keer?

OMA: Och, ik merk het al. Niemand wil naar de wijze raad van een oude vrouw luisteren. Maar wacht maar, jullie komen er nog wel achter.

MERLIJN: Waarom ben je dan met ons meegegaan als je het een slecht idee vindt?

OMA: (*pakt Vlinder beet*) Vanwege haar. Om haar te beschermen tegen jullie. Dat jullie jezelf in de ellende willen storten, moeten jullie zelf weten. Jullie zijn oud en wijs.... oud genoeg. Maar Vlinder mag niet de dupe worden van jullie gekkigheden.

LUNA: Vlinder heeft er zelf voor gekozen om mee te gaan.

OMA: Och, laat me niet lachen. Alsof ze een keuze had. Want eigenlijk is er een handige reden dat ze mee is, hè?

VLINDER: Omdat ik kan koken?

OMA: Twee handige redenen dus. Wat ik bedoel is dat zij Frans spreekt en jullie niet.

MERLIJN: Zo belangrijk is dat niet. Met handen en voeten kom je een heel eind.

LUNA: Om over de universele taal nog maar te zwijgen.

OMA: Stomkoppen! Dat is de meest gemaakte fout in Ik Vertrek! De taal niet kennen van het land waar je naartoe gaat. Maar hoe wil je met handen en voeten vergunningen aanvragen? Had je daar al aan gedacht? Of wil je dat soms ook met de universele taal doen?

MERLIJN: Het zal je verbazen, maar daar hebben we aan gedacht. We zijn niet zo dom als jij denkt. We beginnen niet vanaf nul, maar nemen een Bed & Breakfast over die al bestaat en loopt. Dan is alles al in orde, inclusief vergunningen. Slim hè?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto